

Q. D. B. V.

107

Ad

DUOS CONSULES

per DEI gratiam

REIP. ZITTAVIENSI

concessos,

DOMINUM

CHRISTIANUM

KAPSIUM,

nunc REGENTEM,

DOMINUM

CASPARUM

CHRISTIANUM

SELIGMANNUM,

Actum, Regium Confiliarium,

hactenus Civitatis Syndicum

& Scholarcham,

Ipso ELECTIONIS die

XVIII. Augusti M DCCI.

postquam in templo solenniter fuissent conspecti,

devota gratulatio

JOHANNIS ELIÆ WEISII,

LL. Stud.

LIPSIÆ,

Literis IMMANUELIS TITII.

Patroni splendidissimi.

Um optima ZITTAVIA variis gratulantium officiis perstrepat, idem hoc sinceræ pietatis studium à me non fuerit alienum, quem, si minus natiuitas, educationis tamen beneficium, Zittaviensem dixit. Gaudent omnes, à DEO monstrari Viros, qui STOLLIO succedant & GIRISIO. Sed simul gaudent in Vobis extare virtutum ac meritum specimina, quibus ornamentis carere non debet conspicua hæc dignitas. Hoc præsertim seculo, quo prodesse nulli solent, nisi quos experientiæ, prudentiæ, vigilantia, quin & humanioris elegantia novus nitor ultra priscam Majorum simplicitatem & securitatem provexit. Neque desunt causæ, cur ad scribendum nunc properet calamus meus. Omen habetis, in quo Patriæ gratuler, omen in quo dilectissimus Parens meus gratulandi suam pietatem libens ac lætus repetat.

Tu, Nobilissime KAPSI, faustum felicissimæ civitatis omen es. Ut enim superioris seculi prima confinia nobilitavit optimæ recordationis Avus PETRUS KAPSIUS, anno MDC regimen aggressus, anno seculi primo digressus: Ita secularem & verè jobelæam nobis memo-

ri-

riam statuit, susceptam hęc annō publicę consultatio-
nis præsidium. Multa sunt, quę spem nostram red-
dunt certiozem. PETRUS enim hic denuò regens an-
no ejus seculi tertio, paulò post in cœlum vocatus FILI-
UM reliquit, hęc nomine, nec minùs hoc NEPOTE di-
gnum. Nondum inter nostros omninò vivere desiit
GODOFREDUS KAPSIUS annis abhinc sexaginta,
cum instaret quintum Consulis regimen, denatus: Vir
peregrinationibus, studiis, consiliis, laboribus, imò si bel-
lorum injurię cogitentur, patiendi, sustinendi, agendi
gratia h. e. Consulis honore celebratissimus. Tantis
igitur meritis coronatum nunc esse verticem Tuum, tan-
tis auspiciis excipi dignitatem Tuam, non perfunctoriè
gratulamur.

Tibi verò, Spectatissime SELIGMANNE, cur ab-
esse credamus omen, exiguum in se quidem, sed e-
ventu non contemnendo probatum. Quicquid nunc
explicantibus sese fati, undiquaque notum est, id opti-
mus Parens meus ad patrium Gymnasium profecturus,
vaticinio, sin minus propinquo, firmo tamen & infalli-
bili prædixit, Te fore SENATOREM, Te fore CON-
SULEM.

Sanè pauciora dixisse videtur, quàm is augurari, vel
è variis virtutum floribus jam polliceri debebat. Nesci-
vit, aut pro modestia sua proferre noluit, quęcunque jam
præsentibus indiciis effulgerent. Fortè credidit, vota
nunquam esse perfectiora, quàm ubi minora sperasse pu-
det in eventu. Satis est Zittaviensibus Eum donatum,
quo integro beneficium redundare posset ad plures, imò,
quę nostra felicitas est, ad superiores. Crescet hoc lu-
men, nunc quidem merito, sed ubi plenum fuerit, h. e.
ubi decrefcere voluerit, exemplo.

Quid multis? absens intueri videor PATRES
CONSCRIPTOS in templum è curia procedentes.
Tunc medium HARTIGIUM cingent, hinc Civitatis
amor,

amor, illinc Patriæ veneratio. Precabuntur Cives, ne senectus hinc suâ careat juventute; vicissim ut vegetus illinc animus tardè suam experiatur senectutem. Utrunque vero literarum cultoribus foecundum sperandi lætandique dabitur argumentum. Ea præsentis seculi nos urget conditio, ut nisi diligentissimus publicam gratiam expectare prohibeatur. Vestri tamen radii, si calorem & vigorem ingeniis affundere dignentur, non defuturi sunt, qui viam virtutis arduam tentent, qui studiis imbui, qui negotiis involvi, qui speciminibus suis innotescere gaudeant. Sub his testibus agere, sub his censoribus proficere, sub his promotoribus ulteriora spectare, jucundum est. Vos curis publicis intenti multorum abripietis oculos, qui Vobis vel nescientibus, vel non advertentibus admiranda, forsitan & imitanda cognoscant. Flammæ hæc benignitas est, ut scintillis quoque suam invidere vitam nolint. Sic erunt semper, qui, quod suscipitis, vel actionibus suis vel præconiis assequi cupiant.

Cæterum DEUS Patriam præstet incolumem, & Germaniæ hunc angulum, postquam illustriora bellorum theatra passim excitantur, obscurum, ac ipsis novellarum compileribus ignotum esse patiatur. Delitescat in hoc nidulo pietas, quietem inveniat honestas, incrementis suis, vel nullis decrementis notetur singulorum prosperitas. Sint Posteriores, qui secularem præsentis Curiæ memoriam novis porrò posteris commendent. Hujus verò felicitatis testes & alumni sint, qui nunc extra patriam, patriæ tamen prodesse cupiunt. Vivite, florete, vel ut ad ipsum salutis principium accedamus,

DEUS VOS SERVET! *Dab. Lipsiæ Idibus*

Augusti M DCCI.

